

## **Finten – Nieuwe Waterweg 24-06-2023**

Het was deze keer weer een gezellige en – ook wat vangsten betreft - zeer succesvolle fint-  
visdag daar aan de Nieuwe Waterweg. Getij en weer waren ideaal voor een lange visdag, j  
we konden de volledige getijcyclus vissen en ook nog mooi de “gouden uurtjes” meepikken.  
Mark en Eric die allebei voor de eerste keer meegingen beschrijven hoe zij hun eerste fint-  
visdag beleefden. Het zijn twee leuke enthousiaste verhalen die we hieronder onverkort  
weergeven.

### **Het verhaal van Mark**

De eerste keer finten vissen voor mij. Het was een last minute aanmelding, dus heel veel  
voorbereiding had ik niet. Snel nog een paar (goedkope) pilkers besteld en maar het beste ervan  
hopen. Dus in de ochtend vol goede moed mee naar de Nieuwe Waterweg getogen.

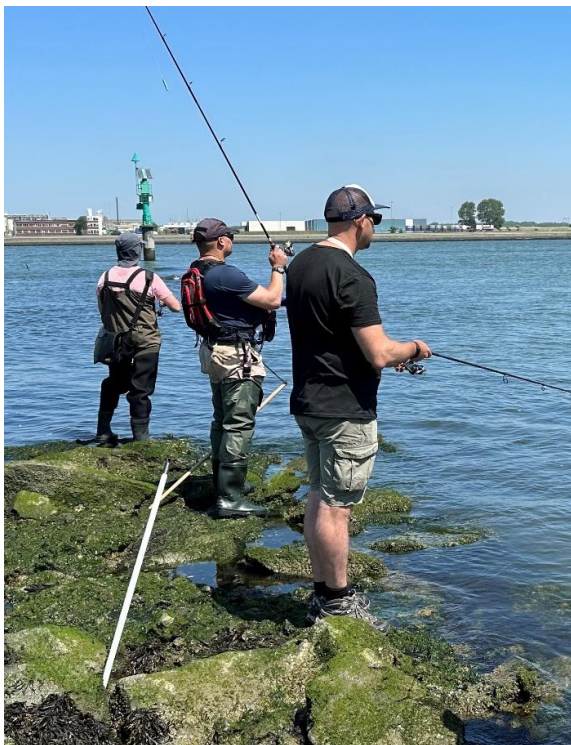
Daar aangekomen snel even ingesmeerd, de hengel (geleend van mijn zoon) opgetuigd en de eerste  
worpen gemaakt. Ik had geen idee hoe te vissen. Maar ik zag vis  
jagen in de oppervlakte dus de pilker maar hoog binnen gevist. Al  
vrij snel kreeg ik de eerste aanbeet en haakte ik de eerste vis. Jawel,  
na 20 minuten al de eerste fint binnen.

Valt toch tegen, niet veel spektakel... Later bleek dat dit ook een vrij  
klein exemplaar was.

Zo doorgaande ving ik er uiteindelijk 3. Inmiddels was het al flink  
aan het opwarmen en was het water flink aan het dalen.

Ik probeerde al een beetje de strekdam op te komen, maar daar  
was het water nog net te hoog voor. Bij het terugklimmen gleden ik  
uit, schaafde mijn arm en haalde een natte broek. Niks ernstigs,  
maar wel tijd voor een pauze, wat eten en drinken en dan weer  
door.

De anderen hadden inmiddels de kop van de krib bereikt en  
begonnen goed te vangen. Ik ving wel, en ook betere vissen, maar  
toch ook niet helemaal.



Van Leon kreeg ik een lijn met teaser en een iets zwaardere pilker. Toen ging het bij mij ook los! De ene na de andere fint haakte ik en sommige schoten los.

Maar wat een geweldige aanbeten en goede gevechten! Wat zijn ze sterk, ze blijven maar knokken...



Om een uur of vier was het laag water, en inmiddels stond bij mij de teller al op 20.

Tijd voor een pauze en weer wat eten en drinken. Het was best hard werken dus even gezellig relaxen in de stoel en bijna in slaap gevallen.

Na een uurtje was het tijd om toch weer verder te gaan.

De anderen stonden nog op de krib, maar ik had geen zin om weer het eind te klimmen.

Dom...had ik wel moeten doen! Inmiddels ook de pilker terug gegeven aan Leon, ik wilde het toch weer met mijn eigen pilkers proberen. Een enkele aanbeet maar, en maar 1 vis bleef hangen....



Inmiddels waren de anderen ook van de krib af gekomen en stonden we weer op een rij te vissen. Ook daar kwam de een na de ander ook weer binnen, terwijl ik nauwelijks nog een aanbeet kreeg. Links van me werd gevangen, rechts van me werd gevangen terwijl ik maar een enkele aanbeet kreeg. Zou het dan toch in de (actie van de) pilker zitten?

Het liep inmiddels al tegen 20:00 uur en was het tijd om te stoppen.

Wat een leuke visserij met héél véél actie is dit!

De teller stond bij mij op 23, wat respectabel is voor een eerste keer. Een volgende keer ga ik zeker wéér mee, maar dan beter voorbereid en iets beter ingesmeerd. Ik was kennelijk een paar plekjes vergeten, en daar aardig verbrand. Gelukkig is dat alles, ben zelfs geen pilker kwijtgeraakt.

## Het verhaal van Eric

Vissen op Fint is voor mij onbekend terrein. Vorig jaar zou ik ook meegaan met de RVG, maar op het laatste moment moest ik toch afzeggen. Dat was even balen, nu de herkansing.

Eén van leuke de dingen van een visdag waaraan je voor het eerst gaat deelnemen is de voorbereiding. Of het nou gaat om een nieuwe locatie of een nieuwe techniek. We noemen dit onderling ook wel de voorpret. Ik ga informatie verzamelen over de vis, technieken, lokale omstandigheden en materialen.

Er zijn ervaren leden binnen de RVG waar informatie te halen valt. Vaak worden onderling adviezen uitgewisseld, waar je heel veel aan kunt hebben. Wat betreft de eerste drie onderwerpen komt dat meestal wel goed. Met de materialen is dat voor mij altijd maar weer de vraag, daar besteed ik de meeste aandacht aan. Voor mij zijn bepaalde aspecten in materiaalkeuze heel persoonlijk. "Heb ik de juiste hengel, molen, lijn, kleding, schoeisel. En natuurlijk het belangrijkste: kunstaas!"

Als alles de revue is gepasseerd komt de volgende vraag: "moet ik nog iets aanschaffen of doe ik het met wat ik heb?" Meestal is het een combinatie hiervan.

Een goede hengel van 3 meter met 40gram werpgewicht had ik al. Dat is lekker om lange afstanden te halen. Dat in combinatie een aluminium high-speed zoetwatermolen (je doet het dus met wat je hebt) en de wapenkeuze is een feit. Ik neem op visdagen zoals deze altijd een hengelset mee als backup, voor als er iets mis gaat met mijn materiaal. Vandaag is dat mijn 2,70m stok waarmee ik op het Amsterdam-Rijn kanaal vis.

Vandaag rijd ik mee met Leon. Onderweg hebben we leuk gekletst over van alles. Op een geven moment rijden we het hart van de petrochemische industrie binnen. Ik blijf het toch lelijk gezicht vinden. Maar tegelijkertijd is de omvang ervan zéér indrukwekkend. En zelfs op de zaterdag is er een hoop bedrijvigheid te zien. Op de locatie aangekomen ga ik snel aan de gang. Om mij heen worden de eerste vissen al gevangen. Op het wateroppervlak zie ik regelmatig plofjes van jagende vis. Toch duurt het even voor dat ik mijn eerste aanbeet krijg. De vis lost halverwege de drill, zonder dat ik hem heb gezien..... Fint staat bij de RVG bekend als een escape-artist, daar heb ik dus nu kennis meegemaakt.



De tweede vis liet niet al te lang op zich wachten, het was een lekkere felle aanbeet. In het eerste stuk vocht de vis leuk. Daarna zwom hij een groot stuk naar de kant toe. Ik moest flink mee slingeren om de lijn strak te houden. Vlak voor de kant kon ik de vis zien. Het was een zeebaars. Volgens mij besepte hij wat er aan de hand was, want hij kwam weer tot leven. Na een paar keer kopschudden was ook hij los. Jammer zeg. Ondanks dat het geen grote vis was, zou het toch een pr zijn geweest, vorig jaar had ik op een visdag twee zeebaarsjes van ongeveer 25cm gevangen. Even later was het dan toch zo ver. De eerste fint lag op de kant. Wat een schitterende kleuren zeg. En wat zijn het felle vechters!



Op advies had ik een handschoentje aan. Fint heeft scherpe delen op zijn buik en ik had geen zin in verwondingen aan het begin van de visdag. Vlug even fotootje gemaakt en de fint weer op weg gestuurd. Het duurde even voor dat hij weer op krachten kwam, maar eenmaal zover schoot hij er weer vandoor. Op naar de volgende vissen... en die kwamen ook.

Een lange hengel is handig om ver te kunnen werpen maar soms onhandig tijdens het onthaken van een vis. Want waar laat ik die hengel zonder dat ie nat word? Omdat ik lieslaarzen aan had stond ik een beetje in het water. De achterkant van de hengel legde ik op een steen. Dat ging meerdere keren goed. Deze keer had ik tijdens het onthaken niet in de gaten dat mijn achterkant met molen al in het water lag. Beter opletten, want die molen is niet zoutwater bestendig! Ik was ondertussen qua vangsten de 15 vissen al gepasseerd.

Het is rond lunchtijd als de vangsten afnemen. Mooi moment om een boterham te doen. De meesten dachten het zelfde. We hebben lang in de schaduw zitten kletsen. De krib waar we bij zaten lag steeds meer bloot. Marco, Nico en Mykel gingen als eersten helemaal de krib op. De rest besloot nog even te blijven zitten. Toen ons drietal op de krib begon te vangen en wij de plofjes op het wateroppervlak weer zagen, was dat een mooi moment om ook maar de krib op te gaan.

Maar eerst had Leon nog mooie onderlijn gemaakt op mijn hoofdlijn met een zijlijntje t.b.v. een klein deltavisje, dat dient als bijvangertje. En dan klauteren over die o zo gladde stenen van de krib. Ik klauterde zo veel mogelijk naar stukken waar kon ik zien waar mijn voeten stabiel stonden. Ik had een gemodificeerde bezemsteel als waadstok, dat helpt om stabiel te blijven. Toch kon ik niet voorkomen dat ik mijn evenwicht verloor en viel. Maar gelukkig viel ik gunstig. Het was alsof ik op de zitting van een stoel viel. Ik viel met mijn billen op een grote steen die droog stond. Geen pijn en nog steeds droog ging ik weer door.



Op de punt van de krib stonden we lekker dicht op elkaar. En dat ging prima. Er werd door iedereen lekker gevangen. Buch had er zelfs twee te gelijk aan, later gebeurde dat bij mij ook. Ik dacht eerst dat het gewoon een sterke vis was. Maar het waren er dus twee. Leuk hoor!



Naar mate de middag vorderde begon mijn molen het steeds moeilijker te krijgen. Het draaien ging zwaarder tijdens het drillen. Ik kon het binnenwerk duidelijk voelen. De anti-retour haperde ook. Dat is echt niet tof tijdens het drillen van een vis. Het zeewater begon zijn tol te eisen. Ik verspeelde daardoor ook vis. Leon zei dat ik moest blijven doordraaien om zo de lijn strak te houden. Maar hij wist natuurlijk niet dat mijn molen aan het tegenwerken was.

Ik had ook een grappig moment tussen door. Ik had een pilkertje van Savage Gear op de speld. Die had een apart lijntje met daaraan de haak aan de bovenkant van de pilker, daar ving ik goed op. Tot dat ik aan aantal lossers had. Ik besloot te wisselen van kunstaas. Toen pas zag ik dat de haak verdwenen was. Dat verklaart dan die lossers.



Het water begon weer te stijgen. Er waren ondertussen een aantal schepen langs ons gevaren met hoge golven. Ik stond nog met Buch en Mykel op de krib en het leek ons verstandig om de krib te verlaten en maar terug te gaan naar de anderen.

Even een pauze en een boterham. Het was even wachten tot de fint in het naast gelegen kribvak actief werd. Toen de fint zich daar liet zien zijn we met zijn allen daar langs de kant gaan staan. Dat was ook spekglad zeg. Ik stond net als in de ochtend een beetje in het water op de steenstort. Daar stond ik stabiel. Maar uiteindelijk moest door het opkomende water toch de schuine kant op. De vangsten waren ook zeer goed voor mij totdat ik een pechgeval had. Ik wilde een vis onthaken maar had die niet goed in bedwang. Hij schoof al spartelend tussen mijn benen door. De belasting van mijn hengeltop werd daardoor te hoog en brak. Gelukkig had ik een back-up meegenomen. Na dat ik mijn gehavende molen had overgezet kon ik weer verder.

Het laatste uurtje ging het nog hard met de vangsten. Om de 2 a 3 worpen had ik een vis en ik stond als laatste nog langs de kant. Toen ging ik ook maar terug naar de auto. We moesten tenslotte ook nog eind terug naar huis rijden.

Maar eigenlijk wilde ik niet stoppen!!

Ik mag oprecht zeggen dat ik een goede visdag heb gehad. Zeker met zo veel vangsten. Zelf ik heb ik het niet meer bijgehouden hoeveel vissen ik heb gevangen maar het waren er héél véél !